

ПРАВИЛНИК ЗА ДЕЙНОСТТА НА СВЕЩЕНОСЛУЖИТЕЛИТЕ (ВАИЗ, ИМАМ-ХАТИБ И МЮЕЗЗИН)

Глава I ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Този Правилник цели уреждането на правата и задълженията, принципите и правилата за дейността на свещенослужителите към Мюсюлманското изповедание.

Чл. 2. Този Правилник обхваща свещенослужителите, които са назначени от Главно мюфтийство или районните мюфтийства и регулира принципите на поведение на свещенослужителите, тяхното възнаграждение, както и дисциплинарната и материална отговорност на страните.

Чл. 3. Свещенослужителите в Мюсюлманското изповедание са: ваиз, имам-хатиб и мюеззин.

Чл. 4. Този Правилник е изготвен въз основа на чл. 35, т.1, б. „г” от Устава на Мюсюлманското изповедание, приет на Национална мюсюлманска конференция, проведена на 12. 02. 2011 г.

ГЛАВА II СВЕЩЕОСЛУЖТЕЛИ В МЮСЮЛМАНСКОТО ИЗПОВЕДАНИЕ

Чл. 5. Според Глава V от Устава на Мюсюлманското изповедание, от 12. 02. 2011 г. Свещенослужителите в Мюсюлманското изповедание са:

Ваиз: извършва проповедническа и религиозно-просветна дейност.

Имам-хатиб: Извършва и ръководи религиозните обреди в определено населено място.

Мюеззин: Призовава мюсюлманите към молитва и подпомага дейността на имама.

ВАИЗ

Чл. 6. За ваиз се назначава мъж или жена (ваизе) отговарящи на следните условия:

1. Да е български гражданин;
2. Да е навършил 18 години;
3. Да е психически уравновесен;
4. Да няма физически недостатъци, възпрепятстващи извършването на дейността.
5. Да не е осъден за престъпление от общ характер.
6. Да има завършено висше ислямско образование. По изключение, при липса на кандидати с висше ислямско образование временно могат да се назначат и лица имащи средно духовно образование, които имат съответната религиозна подготовка и останалите необходими качества.
7. Да се ползва с авторитет на честен и справедлив човек.

8. Да спазва принципите на ислямската религия;
9. Да не извършва дела противоречащи на морала и нормите на исляма;
10. Да е издържал успешно изпит за ваиз.

Чл. 7. Изпитът за ваиз се провежда пред тричленна комисия, назначена от Главния мюфтия, която се състои от ресорния заместник-главен мюфтия, един районен мюфтия и началник отдел „Иршад”.

Чл. 8. Изпитът за ваиз се провежда по следните сфери:

1. Четене на Коран-и Керим;
2. Тефсир;
3. Хадис;
4. Акаид;
5. Фъкъх;
6. Хитабет.
7. Религиозна и професионална обща култура;

Чл. 9. Задълженията на ваиза са:

1. Да изнася проповеди (вааз) и да провежда беседи (сохбет) в джамиите, както и при възможност в затвори, центрове за задържане, детски възпитателни центрове, детски домове, старчески домове, социални домове, болници, пансиони, фабрики, цехове и др.
2. Да изнася проповеди по време на погребение, мевлид, хатим, чествания и др. религиозно-културни мероприятия.
3. Да провежда беседи в места, където има възможност.
4. Да изнася най-малко по четири вааза в седмицата като единият е преди джума намаз, което се извършва по предварително утвърдена от съответното районно мюфтийство и отдел „Иршад” програма. Това се отнася за времето извън месец Рамазан и свещените дни.
5. Да изнася петъчни и байрамски хутбета (проповеди) по предварително утвърдена програма от съответното районно мюфтийство и отдел „Иршад”.
6. Да участва в програми за иршад (религиозна просвета), както и при необходимост в семинари, дискусии, конференции и други подобни мероприятия.
7. Да организира Коран курсове по време на лятната ученическа ваканция, както и най-малко по два дена в останалото време.
8. Да провежда наблюдения и изследвания върху религиозните, социално-културните и моралните дадености в района, както и върху поведението на отделните лица и обществото, породени от тези дадености, като резултатите, мненията и предложенията за преодоляване на недостатъците и развиване на мюсюлманската просвета да докладва чрез съответното районно мюфтийство в Главно мюфтийство.
9. Да изготвя в писмен вид най-малко едно хутбе на месец.
10. Да представя в началото на месеца месечна проекто-програма за дейността в съответното районно мюфтийство, което изпраща одобрената програма в отдел „Иршад”.
11. Да представя в края на месеца месечен доклад за дейността в съответното районно мюфтийство, което изпраща доклада с резолюция до отдел „Иршад”.
12. Да преподава религия-ислям в училищата, където има възможност, ако няма друг, който извършва това.

13. Да подпомага дейността на съответното районно мюфтийство при необходимост, без това да възпрепятства същинската дейност на ваиза.

14. Да не напуска границите на България без разрешението на Главно мюфтийство, поискано писмено чрез съответното районно мюфтийство.

15. Да се обръща към Районния мюфтия своевременно при възникване на въпроси и проблеми в работата.

16. Да изпълнява други задачи, касаещи религиозната дейност, поставени от висшестоящите органи.

17. Да съблюдава следните неща при подготовката и изнасянето на петъчното и байрамското хутбе и вааз:

а) Да изнася вааз и хутбе на разбираем език.

б) Да изготви предварителен план за вааза и да се подготви според това, използвайки достоверни източници.

в) Да изнася вааз и хутбе със сарък и джуббе.

г) Да не прекалява с жестовете и мимиките, да съобразява нивото и тона на гласа си с присъстващия джемаат.

д) Да изнася вааз и хутбе, които да вдъхват религиозни чувства, да предупреждават, да бъдат конструктивни и поучителни.

е) Да се предпазва при изнасяне на вааз и хутбета от засягане на определени личности, политически въпроси и неща, които биха навредили на единството на мюсюлманите.

ж) Да изнася кратки и същностни хутбета съобразени със сезона и обстоятелствата.

з) Да изнася хутбетата четейки. Изключение може да има само за онези, които са в състояние да изнасят по много добър начин без да четат.

и) Да изнася вааз съобразявайки се с нуждите на джемаата.

й) Да даде възможност за запитване на въпроси и изясняване на въпросите засегнати по време на вааза, ако има време и възможност.

к) Ваазът и хутбето се изнасят по утвърдените правила, съобразно принципите на Корана, суннета и многовековната традиция, сформирала се въз основа на тях.

ИМАМ-ХАТИБ

Чл. 10. За имам-хатиб се назначава мъж отговарящ на следните условия:

1. Да е български гражданин;
2. Да е навършил 18 години;
3. Да е психически уравновесен;
4. Да няма физически недостатъци, възпрепятстващи извършването на дейността;
5. Да не е осъден за престъпление от общ характер;
6. Да има завършено висше или средно ислямско образование;

По изключение, при липса на кандидати с висше или средно ислямско образование могат да се назначат и лица завършили специализирани курсове за имам-хатиби, които имат съответната религиозна подготовка и останалите необходими качества.

7. Да се ползва с авторитет на честен и справедлив човек;

8. Да спазва принципите на ислямската религия;

9. Да не извършва дела противоречащи на морала и нормите на исляма;

Завършилият специализиран курс да е издържал успешно изпит за имам-хатиб пред специална комисия.

Чл. 11. Изпитът за имам-хатиб се провежда пред тричленна комисия, назначена от Главния мюфтия, която се състои от двама авторитетни ислямски теолози и началника на отдел „Иршад” или упълномощен от него авторитетен ислямски теолог.

Чл. 12. Изпитът за имам-хатиб се провежда по следните сфери:

1. Четене на Коран-и Керим;
2. Акаид;
3. Фъкъх;
4. Хитабет;
5. Религиозна и професионална обща култура.

Чл. 13. Задълженията на имам-хатиба са:

1. Да изпълнява заповедите и разпорежданията на висшестоящите органи – Главно мюфтийство, Районно мюфтийство и Мюсюлманско настоятелство.
2. Да се обръща към Районното мюфтийство своевременно при възникване на въпроси и проблеми в работата.
3. Да ръководи петкратен, джума, байрам, теравих намаз и при необходимост – дженазе намаз в джамията или месджида където е назначен.
4. По време на джума и байрам намаз да изнесе на разбираем език и според правилата хутбета, изготвени или одобрени от Главно мюфтийство или съответното районно мюфтийство.
5. Да организира и провежда летен Коран курс, както и целогодишен – най-малко два дена през седмицата, независимо колко желаещи има.
6. Да преподава „Религия-Ислям” в училищата, където има възможност, ако няма друг, който извършва това.
7. Да чете навреме езана при липса на мюеззин според таквим (календар) изготвен от Главно мюфтийство.
8. Да определи лицето, което ще извърши дейността на мюеззина по време на намаз при липса на такъв, а ако няма кой, да извърши самият той.
9. Да прави вааз или най-малкото да чете определени части от издания (книги, списания и др.) преди джума, байрам и теравих намаз.
10. Да организира и провежда един път седмично вааз в джамията, извън петъчния. Ако не е достатъчно подготвен да кани други имами или ваизи, като съгласува това със съответния районен мюфтия.
11. Да информира джемаата за мероприятията и програмите, които са организирани от съответното районно мюфтийство.
12. Да научи желаещите (възрастни и деца) да четат правилно Коран-и Керим от книгата.
13. Да научи желаещите (възрастни и деца), които могат да четат от Коран-и Керим от книгата, да усъвършенстват четенето си – да научат тасхих-и хуруф (произношение на буквите) и теджвид (четене според правилата).
14. Да научи желаещите да четат сурите и дуите за намаз наизуст и да научат смисъла на наизустените.
15. Да просвещава хората по отношение на вярата, ибадетите и морала, както и да ги научи да изпълняват ибадетите с практически занимания.
16. Според обстоятелствата и нуждите преди или след намаз да чете Коран.
17. Да чете мукабеле през месец Рамазан
18. Да организира и провежда програми и различни мероприятия в свещените дни и нощи по религиозния календар.
19. Да сключва религиозен брак.

20. Да отваря джамията или месджида и да присъства там както следва:
а) За петкратен намаз – 30 минути преди време за намаз и 30 минути след това.
б) За джума и байрам намаз – 2 часа преди време за намаз
в) За теравих намаз – 40 минути преди време за намаз
г) За провеждане на Коран курс или други мероприятия и ритуали – 20 минути преди обявения начален час.

Ако поради належащи обстоятелства е изготвен друг работен график и е утвърден от съответното районно мюфтийство се спазва новия график.

21. Да се подготви за намаз преди четенето на езана (да вземе абдест и да облече сарък и джуббе).

22. Да съхранява и опазва имуществото на джамията или месджида, ако не е определен специален човек за това.

23. Да почиства джамията, двора на джамията и около джамията, ако няма назначен хигиенист.

24. Да заключва джамията или месджида след извършване на молитвата и при необходимост да изчаква закъснелия джемаат

25. Да подготвя покойника за погребение и да извършва погребение според изискванията на шериата, а когато подготовката се извършва от други лица, това да става под непосредствения контрол на имама.

26. Да не допуска нецелесъобразното използване на минарето и високоговорителя, извън езан и саля.

27. Да участва в курсове, заседания и семинари организирани от Главно мюфтийство или съответното районно мюфтийство.

28. Да не допуска събирането на парични средства и просенето в сградата или в двора на джамията или месджида без разрешение от Главно мюфтийство, районното мюфтийство или мюсюлманското настоятелство.

29. Да не допуска продаването на каквито и да е вещи в двора или джамията без разрешение от Главно мюфтийство, районното мюфтийство или мюсюлманското настоятелство.

30. Да уведомява посещаващите джамията или месджида за взетите решения на висшестоящите органи, които касаят съответната джамия и посещаващите тази джамия.

31. Да информира мюсюлманското настоятелство за належащи или необходими ремонти и изменения по сградата, двора и имуществото на съответната джамия или месджид.

32. Да работи за популяризирането и събирането на дарения, зекят и фитре.

33. Да работи за популяризирането и събирането на членски внос и други приходи за нуждите на Мюсюлманското изповедание.

34. Да работи за популяризирането и разпространяването на ислямски издания, които се издават от Мюсюлманското изповедание.

35. Да развива постоянно религиозните и професионалните си знания и умения.

36. Да бъде чисто, спретнато и прилично облечен – да не посещава джамията с къси панталони, дънки, анцузи, шарени и изписани горни и долни дрехи, обеци, колиета, синджири и др. подобни.

37. Да не предизвиква възмущение и безпокойствие с облеклото и действията си.

38. Да носи отговорност за всички мероприятия които се извършват в съответната джамия и месджида (мевлид, никях, суннет, дженазе и др.) и да не разрешава извършването им от некомпетентни и неморални лица.

39. Да се предпазва по време на погребение, никях, мевлид, хатим и др. подобни от постъпки, които биха накърнили честта и достойнството на имамлъка.

40. Да отговаря на зададените въпроси свързани с религията и да търси отговори.

41. Да бъде пример за обществото с поведението и облеклото си, както и със семейния си живот.

42. Да бъде в добри отношения с джемаата, да не влиза в пререкания с тях, да бъде въздържан, да се отнася с уважение и сладкодумие към тях.

43. Да не извършва религиозни обреди извън района на общността, в който е назначен. Изключение се допуска с разрешение на районния мюфтия при доказана нужда.

44. Да води регистър/книга в джамията за никях, даване име на новородени, погребения и др.

45. Да изготви историческа информация (летопис) на джамията, която да включва най-малкото дата на изграждане, дати на съществени ремонти, имами и мюеззини, които са служили, лица допринесли за изграждането и съхраняването на джамията и др.

46. Да не напуска границите на България без разрешението на районното мюфтийство.

47. Извършва надзор върху правилното използване и стопанисване на вакъфските имоти и при констатиране на нарушения уведомява районното мюфтийство.

48. Да съблюдава следните неща при подготовката и изнасянето на петъчното и байрамското хутбе:

а) Да изнася хутбетата на разбираем език.

б) Да направи предварителна подготовка като прочете няколко пъти хутбето докато схване същността и изглади четенето.

в) Да излиза на минбера със сарък и джуббе.

г) Да не прекалява с жестовете и мимиките, да съобразява нивото и тона на гласа си с присъстващия джемаат.

д) Да изнася хутбета, които да вдъхват религиозни чувства, да предупреждават, да бъдат конструктивни и поучителни.

е) Да се предпазва при изнасяне на хутбета от засягане на определени личности, политически въпроси и неща, които биха навредили на единството на мюсюлманите.

ж) Да изнася кратки и същностни хутбета съобразени със сезона и обстоятелствата.

з) Да изнася хутбетата четейки. Изключение може да има само за онези, които са в състояние да изнасят по много добър начин без да четат.

и) Хутбетата се изнасят по утвърдените правила, съобразно принципите на Корана, суннета и многовековната традиция, сформирала се въз основа на тях.

49. Да съблюдава следните неща при опазването и чистенето джамията:

а) Да се извършва основна поддръжка и почистване на джамията през месец април и октомври. Това да се извърши под ръководството на мюсюлманското настоятелство и имам-хатиба и с участието на джемаата. Това поддържане и почистване важи за следните: Куббе, стени, таван, мехфел (балкон), минбер, михраб, кюрси, ограждения, под, килими, свещници, полилеи, табла, надписи и др. украси, врати, прозорци, пристройки, стаи, градинка, шадраван, минаре, външни стени. Те се измиват и почистват без да им се навреди, изчиства се прахоляка, паяжината и мухъла, ако има цветя и дървета им се дава приветлив вид.

б) Да се извършва седмично почистване на джамиите по възможност петък преди намаз, при необходимост може и в друг ден. При това почистване се измита пода, почистват се петната по прозорци, рамки, врати и др., премахва се мръсотията и паяжината от всички видими и използвани места, заедно с това се измита и почиства предверието и градинката.

в) Да се извършва ежедневно почистване на джамиите като се измитат и почистват прахоляците и се премахва мръсотията по земята.

МЮЕЗЗИН

Чл. 14. Мюеззинът се назначава от районното мюфтийство на доброволни начала.

По изключение при необходимост може да получава възнаграждение, което се определя от мюсюлманското настоятелство и се одобрява от районното мюфтийство.

Чл. 15. За мюеззин се назначават лицата отговарящи на следните условия:

1. Да е български гражданин;
2. Да е навършил 14 години;
3. Да е психически уравновесен;
4. Да няма физически недостатъци, възпрепятстващи извършването на дейността.
5. Да не е осъден за престъпление от общ характер.
6. Да има необходимата религиозна подготовка за извършване на дейността.
7. Да се ползва с авторитет на честен и справедлив човек.
8. Да е издържал успешно изпит за мюеззин.

Чл. 16. Изпитът за мюеззин се провежда пред тричленна комисия, назначена от районния мюфтия.

Чл. 17. Изпитът за мюеззин се провежда по следните сфери:

8. Четене на Коран-и Керим;
9. Четене на езан
10. Извършване на камет и тесбихат.
11. Практическо изпълнение на ритуали.

Чл. 18. Задълженията на мюеззина са:

1. Да чете навреме езан според таквим (календар) изготвен от Главно мюфтийство.
2. Да извършва камет и тесбихат.
3. Да се грижи за поддържането и чистотата на джамията по реда и начина споменати в чл. 13, т. 49 от настоящия Правилник.
4. Да подпомага дейността на имам-хатиба.
5. Да посещава джамията чист и спретнат.
6. Да съблюдава принципите на ислямската религия.
7. Да изпълнява служебните разпореждания на мюсюлманското настоятелство, имама и районното мюфтийство.

Глава III НАЗНАЧАВАНЕ И УВОЛНЯВАНЕ

Чл. 19. Вакантните места за свещенослужители се обявяват в периодичното издание, сайта на Мюсюлманското изповедание, местата за обяви в джамиите или по друг подходящ начин при необходимост.

Чл. 20. Всяко лице, което иска да заеме длъжност като ваиз, имам-хатиб или мюеззин, трябва да отговаря на условията изброени съответно в чл. 6, 10 и 14 от настоящия Правилник.

Чл. 21. Всяко лице, което иска да бъде назначено на вакантна длъжност подава до съответното районно мюфтийство писмено заявление, което включва: име, презиме

и фамилия, ЕГН, месторождение, образование и длъжността, за която кандидатства.

Към молбата се прилагат копия от следните документи: документ за самоличност, диплома, свидетелство или удостоверение за образование, удостоверение за съдимост, медицинско свидетелство и автобиография.

Кандидати, които преди това са заемали длъжност към друго районно мюфтийство, представят препоръка от съответното районно мюфтийство.

Чл. 22. След получаването на заявлението с приложените документи районното мюфтийство образува преписка и иска мнението на съответното мюсюлманско настоятелство, ако такова не е дадено преди това. В рамките на една седмица мюсюлманското настоятелство е длъжно да отговори писмено – положително или отрицателно, при което се излагат подробно мотивите за изказаното мнение.

Изказаното от мюсюлманското настоятелство мнение има препоръчителен характер за районното мюфтийство.

Чл. 23. На основание документите, съдържащи се в преписката и мнението на съответното мюсюлманско настоятелство, районният мюфтия се произнася относно заявлението на кандидата и, ако кандидатът ще служи на доброволни начала, се назначава от районния мюфтия. Но ако кандидатът ще служи със заплащане и районният мюфтия се е произнесъл положително, преписката се изпраща в Главно мюфтийство за утвърждаване и сключване на трудов договор.

Лицата кандидатствали за длъжността ваиз се назначават от Главния мюфтия по предложение на съответния районен мюфтия.

Лицата кандидатствали за длъжността мюезин се назначават от съответния районен мюфтия.

Чл. 24. Преписките по назначението на кандидатите се резолират последователно от отдел „Иршад” и ресорния заместник-главен мюфтия, след което на основание предишните мнения Главният мюфтия утвърждава и назначава лицето.

Чл. 25. Ако районното мюфтийство прецени, че даден кандидат не може да бъде назначен на вакантната длъжност, кандидатът писмено се уведомява за това с посочване на мотивите, поради които не може да бъде назначен.

Чл. 26. Това решение на районното мюфтийство, в 15-дневен срок от датата на получаването му, може да бъде обжалвано пред Шериатския съд при Мюсюлманското изповедание. Решението на Шериатския съд е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 27. Когато за една и съща длъжност се явят повече от един кандидати, назначава се онзи от тях, който отговаря на всички условия за заемане на длъжността, споменати в съответните членове на настоящия Правилник. Ако всички кандидати отговарят на споменатите условия, се явяват на конкурс по реда предвиден в чл. 36 от настоящия Правилник. След необходимите одобрения и утвърждаване длъжността се заема от спечелилия конкурс.

Чл. 28. Действията на изпитната комисия могат да бъдат обжалвани от недоволните пред Шериатския съд в 7-дневен срок от получаване решението на изпитната комисия. Решението на Шериатския съд е окончателно и не подлежи на обжалване.

Чл. 29. Когато една длъжност е вакантна и няма кандидат, притежаващ необходимото образование за длъжността посочено в чл. 6, 10 и 14 от настоящия

Правилник, тогава ако има кандидат за длъжността, който отговаря на останалите условия, се явява на изпит пред определена за целта комисия по реда предвиден чл. 36 от настоящия Правилник

Ако кандидатите са повече от един, се назначава този, който е показал по-високи резултати на изпита.

Лицата по този член се назначават временно, докато се намери лице с необходимия ценз.

Чл. 30. За всяко встъпване в длъжност се издава заповед от компетентния орган – Главно мюфтийство или районно мюфтийство. Заповедта се издава в четири екземпляра, от които единия е за назначеното лице, втория – за съответното мюсюлманско настоятелство, третия – за съответното районно мюфтийство и четвъртия – за Главно мюфтийство.

Районно мюфтийство или мюсюлманско настоятелство, което допусне да встъпи в длъжност свещенослужител, преди още да бъде издадена необходимата заповед, носи дисциплинарна отговорност за това.

Чл. 31. В Главно мюфтийство се държи списък на свещенослужителите, в който се нанасят редовно настъпилите промени, същото важи за всяко районно мюфтийство – съответно за свещенослужителите в района.

За всеки свещенослужител се образува служебна преписка.

В края на всеки месец всяко районно мюфтийство докладва в Главно мюфтийство за станалите промени във връзка със свещенослужителите, които са в компетенцията на районното мюфтийство.

Чл. 32. Преместването на свещенослужители може да става само със заповед от компетентния орган – Главно мюфтийство или районно мюфтийство. На преместения свещенослужител се издава нова заповед от компетентния орган.

Чл. 33. Трудовите правоотношения със свещенослужителите се прекратяват при следните случаи:

1. По взаимно съгласие на страните, изразено писмено;
2. При продължително боледуване или неизлечима болест, която би му попречила да изпълнява служебните задължения;
3. При нередовно изпълнение на служебните задължения;
4. При лошо поведение и за вършене на деяния несъвместими със заетата длъжност;
5. При нарушение на шериатските постановления, Устава на Мюсюлманското изповедание и настоящия Правилник.
6. При неизпълнение заповедите и нарежданията на началниците и за непристойно държание към същите;
7. При влизане в сила на присъда за престъпление;
8. При закриване на длъжността;
9. При упражняване на непристойни с длъжността дейности.

Чл. 34. Уволняването на свещенослужителите става със заповед на Главния мюфтия по доклад на съответния районен мюфтия, одобрен от отдел „Иршад” и ресорния заместник-главен мюфтия.

Нито един свещенослужител не може да бъде отстранен от длъжност преди да бъде уволнен със заповед.

Чл. 35. Заповедта за прекратяване на трудовите взаимоотношения може да се обжалва пред Шериатския съд в 7-дневен срок от получаването ѝ. Решението на Шериатския съд е окончателно и не подлежи на обжалване.

Глава IV ПРОВЕЖДАНЕ НА КОНКУРСИ И ИЗПИТИ

Чл. 36. Конкурсите и изпитите се провеждат според специално изготвена Наредба за провеждане на конкурси и изпити за свещенослужители.

Глава V ЗАПЛАТИ И ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Чл. 37. Заплатите на свещенослужителите се определят според заеманата длъжност, имайки предвид образователния ценз, трудовия стаж и населеното място.

Чл. 38. Свещенослужителите (ваиз и имам-хатиб) получават заплати и възнаграждения, които са утвърдени в бюджетите на мюсюлманските настоятелства и бюджета на Мюсюлманското изповедание.

Чл. 39. Свещенослужителите, които извършват религиозни обреди събират такси за съответното мюсюлманско настоятелство (по възможност това се прави от мюсюлманското настоятелство) срещу издаване на документ.

За извършване на погребалните ритуали на крайно бедни не се вземат такси, след съгласуване със съответното мюсюлманско настоятелство.

Чл. 40. Таксите за ритуалите се определят със специална Наредба за религиозните ритуали, изготвена от съответното районно мюфтийство, утвърдена от Главно мюфтийство.

Чл. 41. Свещенослужителите могат да получават дарения срещу извършените от тях ритуали, но в никакъв случай не могат да искат или намекуват за това.

Глава VI ОТПУСКИ

Чл. 42. Всеки свещенослужител, който има трудовоправни взаимоотношения с Мюсюлманското изповедание, има право на платен годишен отпуск, съобразно чл. 155 от Кодекса на труда, който задължително трябва да се използва през същата година.

Чл. 43. За използване на отпуск свещенослужителят подава молба за отпуск до съответното районно мюфтийство, което с мнение го изпраща в Главно мюфтийство, откъдето се разрешава или отказва.

Чл. 44. Свещенослужители нямат право да използват отпуск през месец Рамазан, в сезона на летните Коран курсове, петъчните дни, първите дни на байрамите и по време на свещените дни и нощи.

Чл. 45. Извън посочените свещенослужителите имат право на един почивен ден в седмицата, който се определя от районното мюфтийство.

Чл. 46. При съвпадане на седмичните почивни дни на свещенослужителите с байрами, свещени дни и нощи почиват в предишния или следващия ден.

Чл. 47. Седмичните почивни дни на свещенослужителите се обявяват писмено в джамията, като тази информация се изпраща в Главно мюфтийство, чрез съответното районно мюфтийство.

Глава VII КОНТРОЛИРАНЕ НА ДЕЙНОСТТА

Чл. 48. Прекият контрол над свещенослужителите се извършва от съответните районно мюфтийство и мюсюлманско настоятелство.

Чл. 49. Главно мюфтийство упражнява контрол над свещенослужителите чрез проверки от страна на отдел „Иршад”, Шериатски съд или специално ангажиран служител или комисия.

Чл. 50. Проверки на свещенослужителите могат да се извършват през всяко време в рамките на работното време на свещенослужителите.

Чл. 51. Районното мюфтийство извършва проверка на свещенослужителите най-малко веднъж на 2 месеца.

Чл. 52. В джамиите се държи книга за отразяване на проверките.

Чл. 53. След извършване на проверка от страна на районното мюфтийство се изготвя доклад и през три месеца със специален цялостен доклад за дейността на имамите в съответния район се докладва в Главно мюфтийство. При необходимост резултатите от проверката могат да се докладват и веднага в Главно мюфтийство.

Чл. 54. Инспектиращите от Главно мюфтийство също изготвят доклад за проверката.

Чл. 55. Докладите се изготвят къси, ясни и недвусмислени, основавайки се на наблюдения и констатации, а не на предположения.

Чл. 56. При проверките се съблюдават следните:

1. Отварянето на джамиите и присъствието на свещенослужителите в определеното време
2. Четенето на езана от страна на свещенослужителите в определеното време, съобразно регламентираните правила.
3. Провеждането на Коран курс.
4. Изнасянето на вааз и хутбе съобразно регламентираните правила.
5. Извършването на ибадетите съобразно регламентираните правила.
6. Спазване на изискванията свързани с честта и достойнството на професията – поведение, облекло и др.

7. Чистота вътре и извън джамията.

Чл. 57. Във връзка с някои важни твърдения на районните мюфтийства Главно мюфтийство може да разпорежи специална проверка – разследване.

Глава VIII ДИСЦИПЛИНАРНИ НАКАЗАНИЯ

Чл. 58. Свещенослужителите се подлагат на дисциплинарно наказание за нередовно изпълнение на служебните задължения, за лошо поведение, за неприлично отношение към висшестоящите началници и неоправдано отсъствие без разрешение по време на ибадет.

Чл. 59. Дисциплинарни наказания са:

1. Мъмрене;
2. Писмено предупреждение;
3. Порицаване;
4. Парично наказание – най-много до една месечна заплата;
5. Смяна на работното място със забрана за връщане на предишното работно място за време от една до три години;
6. Освобождаване от работа без право за връщане на същото място;
7. Преместване за постоянно на територията на друго районно мюфтийство;
8. Освобождаване от работа без право за извършване на дейността;
9. Уволнение.

Чл. 60. Дисциплинарните наказания могат да се налагат или постепенно или всички наведнъж според важността и характера на нарушението, степента на вината и поведението на провинения.

Чл. 61. Дисциплинарните наказания, посочени в т. 1, 2 и 3 се налагат от районното мюфтийство, посочените в т. 4, 5, 6, 7, 8 и 9 – от Главно мюфтийство по предложение на районното мюфтийство

Чл. 62. Наказанията могат да се обжалват пред Шериатския съд в 7-дневен срок. Решението на Шериатския съд е окончателно и не подлежи на обжалване.

Глава IX ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 63. Настоящият Правилник е приет с решение № 85/19.09.2011 г. на Висшия мюсюлмански съвет, и влиза в сила от деня на приемането му.

19.09.2011 г.

Шабанали Ахмед

гр. София

Председател на ВМС